

Sygn. akt III AUz 77/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maria Michalska-Goźdź
Sędziowie:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer SSA Marta Sawińska (spr.)
Protokolant:	inspektor ds. biurowości Karolina Majchrzak

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

przy udziale zainteresowanego (...) sp.z o.o.

o przejęcie odpowiedzialności za zaległe składki

na skutek zażalenia pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

na punkt 2 wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 14 marca 2013 r. sygn. akt VII U 386/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSA Marta Sawińska SSA Maria Michalska-Goźdź SSA Iwona Niewiadowska-Patzer

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 marca 2013r., zawartym w punkcie drugim sentencji wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt VII U 386/13, Sąd ten nie zasądził od odwołującego, na rzecz organu rentowego, zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że w sprawie zaistniały przesłanki do nieobciążania odwołującego kosztami procesu w rozumieniu art. 102 k.p.c. oraz wskazał, że miał na uwadze sytuację majątkową odwołującego, który ma zobowiązania na kwotę ponad pół miliona złotych, w tym wobec ZUS na 477.311,46 zł.

Powyższe postanowienie, zażaleniem z dnia 3 kwietnia 2013r., zaskarżył organ rentowy. Skarżący zarzucił Sądowi I instancji naruszenie art. 102 k.p.c., poprzez nie obciążenie odwołującego kosztami zastępstwa procesowego na rzecz organu rentowego.

Mając na uwadze powyższe, organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Sąd Apelacyjny stwierdza, że zarzuty zażalenia są bezzasadne, a zatem podlega ono oddaleniu.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że art. 102 k.p.c. ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu, a zatem jest rozwiązaniem szczególnym i nie podlegającym wykładni rozszerzającej. Wyklucza w ten sposób stosowanie wszelkich uogólnień, wymagających do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności, nie konkretyzując jednak pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, pozostawiając ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (por. m.in. postanowienie SN z dnia 20 grudnia 1973 r., II CZ 210/73, Lex, nr 7366).

Do okoliczności branych pod uwagę przez Sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu, według doktryny, z czym Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie w pełni się zgadza, zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, ale również dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Wskazując zatem na powyższe, trafnie wskazał Sąd Okręgowy, że sytuacja majątkowa odwołującego uzasadniają zastosowanie art. 102 k.p.c. Odwołujący posiada zobowiązania względem innych podmiotów na kwotę ponad pół miliona złotych, w tym na rzecz ZUS 477.311,46 zł., a zatem już to zobowiązanie powoduje, że odwołujący nie będzie w stanie zapłacić kosztów zastępstwa procesowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.

SSA Iwona Niewiadowska-Patzer SSA Marta Sawińska SSA Maria Michalska-Goźdź